

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.079 van 29 december 2011
in de zaak A. 201.378/XII-6667**

In zake: de GEMEENTE BALEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Noël Devos en Guido Van Den Eynde
kantoor houdend te 2440 Geel
Diestseweg 155
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

Richard Bruls
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Mertens
kantoor houdend te 3580 Beringen
Scheigoorstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 11 augustus 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 4 juli 2011 van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand tot toelating aan Pidpa en aan Eandis om gebruik te maken van het openbaar domein van de gemeente Balen (Heerbaan) tot uitbreiding, op

aanvraag van Richard Bruls, van het waterleidingsnet, respectievelijk het electriciteitsnet.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 november 2011.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie Cauwenberghs, die loco advocaat Noël Devos verschijnt voor de verzoekster, advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Wim Mertens, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Door Richard Bruls worden bij Pidpa en Eandis aanvragen ingediend tot uitbreiding van het waterleidingsnet, respectievelijk het electriciteitsnet, ten behoeve van zijn chalet-weekendverblijf op de Keiberg, ter hoogte van de Heerbaan, te Balen.

Het college van burgemeester en schepenen van Balen beslist op 1 en 20 september 2010 niet in te stemmen met de uitbreiding van de waterleiding,

en op 20 oktober 2010 niet in te stemmen met de realisatie van de uitbreiding van het electriciteitsnet.

Finaal besluit op 4 juli 2011 de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, met verwijzing naar de wet van 17 januari 1938 tot regeling van het gebruik door de openbare besturen, de verenigingen van gemeenten en de concessiehouders van openbare diensten of van diensten van openbaar nut, van de openbare domeinen van de Staat, van de provinciën en van de gemeenten, voor het aanleggen en het onderhouden van leidingen en inzonderheid van gas- en waterleidingen, dat toch toelating wordt gegeven om gebruik te maken van het openbaar domein van de gemeente Balen (Heerbaan) tot uitbreiding van het waterleidings- en electriciteitsnet.

IV. Tussenkoms

4. Met een verzoekschrift van 21 september 2011 vraagt Richard Bruls om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is reden het verzoek in te willigen. Het geding raakt duidelijk de belangen van betrokkene.

V. Schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

VI. Schorsingsvoorwaarde van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel

6. Verzoekster voert, met betrekking tot de tweede grondvoorwaarde voor een schorsing, als nadeel aan dat het betrokken perceel zich

in een waardevol gebied bevindt, beschermd als habitatrictlijngebied, en dat door de bijkomende nutsvoorzieningen het natuurlijk milieu en de aanwezige vegetatie verstoord en vernield zullen worden. Zoals de ecosysteemkwetsbaarheidskaarten aangeven, is het gebied bijzonder kwetsbaar; het zal tientallen jaren duren vooraleer de vegetatie zich zal hebben hersteld.

7. Met de tussenkomende partij wordt vastgesteld dat verzoekster zich wat de uiteenzetting van het nadeel betreft, beperkt tot algemeenheden en dat zij nalaat met een minimum aan precisie te detailleren welke natuurwaarden dan wel verstoord en vernield dreigen worden op de locatie waarop de toelating betrekking heeft: “Concrete cijfers en voorbeelden ontbreken”.

Tevergeefs zoekt verwerende partij daar ter terechtzitting een excuus voor in de afwezigheid van een natuurtoets in de bestreden beslissing.

Dat verwerende partij, in de visie van verzoekster, eventueel onwettig gehandeld zou hebben door in gebreke gebleven te zijn in de bestreden beslissing uit te leggen waarom de aanleg van de leidingen geen vermijdbare schade aan de natuur zal veroorzaken, is één zaak. Een andere is dat verzoekster, wil zij schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verkrijgen omdat de aanleg -en daarmee de aangevochten toelating- juist wel een dergelijke schade dreigt toe te brengen, dit naar eis van de gecoördineerde wetten op de Raad van State op overtuigende wijze dient hard te maken.

Concrete en precieze toelichting was te dezen des te meer op zijn plaats aangezien de bestreden toelating op het eerste gezicht alleen betrekking lijkt te hebben op werken op of onder de openbare weg, meer bepaald -volgens tussenkomende partij, die daarin ter terechtzitting niet is tegengesproken- een kiezelweg.

8. In de gegeven omstandigheden maakt verzoekster niet aannemelijk dat het door haar aangevoerde nadeel ernstig en moeilijk herstelbaar is in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Daargelaten of het überhaupt als een voldoende persoonlijk nadeel in haren hoofde kan worden beschouwd, vermag het hoe dan ook geen schorsing te wettigen.

Tenminste één van de twee cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is niet vervuld. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van Richard Bruls tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 december 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Johan Lust